

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Halina Kiriło (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Andrzej Wróbel (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. Sp. z o.o.

przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

o stwierdzenie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów i nałożenie kary pieniężnej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 16 stycznia 2018 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 6 września 2017 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 6 września 2017 r., sygn. akt VI ACa .../14, wydanym w sprawie z powództwa A. Spółki z o.o. przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o stwierdzenie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów i nałożenie kary pieniężnej, na skutek skargi kasacyjnej pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 5 maja 2017 r., sygn. akt VI ACa .../14, odrzucił skargę kasacyjną. W uzasadnieniu podał, iż w dniu 11 sierpnia 2017 r. pozwany Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zachowując wymogi wynikające z art. 87¹ § 1 k.p.c., wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 5 maja 2017 r. Sąd Apelacyjny

stwierdził jednakże, iż skarga ta jest niedopuszczalna, albowiem została wniesiona po upływie terminu przewidzianego w art. 398⁵ § 1 k.p.c. Jak zważył Sąd, wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 5 maja 2017 r. wraz z uzasadnieniem został skutecznie doręczony pełnomocnikowi pozwanego w dniu 8 czerwca 2017 r., zatem termin do wniesienia skargi kasacyjnej upłynął z dniem 8 sierpnia 2017 r. Skarga kasacyjna została zaś nadana w placówce pocztowej w dniu 11 sierpnia 2017 r., a więc po upływie terminu z art. 398⁵ § 1 k.p.c. Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną, na podstawie art. 398⁶ k.p.c.

Zażaleniem na powyższe postanowienie Sądu Apelacyjnego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zaskarżył je w całości, zarzucając Sądowi Apelacyjnemu naruszenie:

1. art. 133 § 2 k.p.c., poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 5 maja 2017 r., sygn. akt VI ACa .../14 został skutecznie doręczony pełnomocnikowi pozwanego w dniu 8 czerwca 2017 r., podczas gdy osoba, która potwierdziła swoim podpisem odbiór przesyłki zawierającej ten wyrok, nie była pracownikiem pozwanego i nie była upoważniona do odbioru skierowanych do pozwanego pism, a w konsekwencji

2. art. 398⁵ § 1 i art. 398⁶ § 2 k.p.c., poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że pozwany wniósł skargę kasacyjną z dnia 11 sierpnia 2017 r. po upływie dwóch miesięcy od dnia doręczenia mu wraz z uzasadnieniem wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 5 maja 2017 r., sygn. akt VI ACa .../14, co uzasadnia jej odrzucenie, podczas gdy faktycznie wyrok ten nie został doręczony pozwanemu we wskazanej przez Sąd dacie, tj. w dniu 8 czerwca 2017 r., ale w dniu 13 czerwca 2017 r.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

Skarżący podniósł, że Sąd Apelacyjny, powołując się na k. 213 akt stwierdził, że wyrok wraz z uzasadnieniem został skutecznie doręczony pełnomocnikowi pozwanego w dniu 8 czerwca 2017 r., zaś skarga kasacyjna została nadana w placówce pocztowej w dniu 11 sierpnia 2017 r., a więc po upływie terminu z art. 398⁵ § 1 k.p.c. Tymczasem powołana przez Sąd karta akt postępowania

stanowi elektroniczne potwierdzenie odbioru wskazanego wyroku. Widnieje na nim odręczny podpis „A. K.”, przed którym odręcznie wpisano datę „8.06.17 r.”. Pozostałe informacje i dane uzupełniono komputerowo, m.in. zwrot „doręczona upoważnionemu pracownikowi”, który zamieszczono powyżej, oraz pozycję „odbiorca”, w której wpisano „A. K.”. Skarżący podkreślił, że osoby o podanym imieniu i nazwiskach nie są i nigdy nie były pracownikami Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Osoby te nie wykonywały poza tym żadnych prac dla Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w charakterze zleceniobiorców, stażystów czy praktykantów. A. K. (K.) nie była zatem uprawniona do odebrania przesyłki zawierającej wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 5 maja 2017 r., sygn. akt VI ACa .../14, skierowanej do pełnomocnika pozwanego. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, iż A. K. jest pracownikiem Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, którego siedziba mieści się pod tym samym adresem, co siedziba Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Jak wynika z pisma Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 22 września 2017 r., przesyłka zaadresowana do pełnomocnika pozwanego została odebrana i pokwitowana przez pracownika Kancelarii Ogólnej Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego w dniu 8 czerwca 2017 r., a następnie - po sprawdzeniu, że adresat przesyłki nie jest pracownikiem tego Urzędu - zwrócona do Urzędu Poczтового W. 1. W ocenie składającego zażalenie, ujawniona na elektronicznym potwierdzeniu odbioru data odbioru wyroku, tj. 8 czerwca 2017 r., nie może być tym samym uznana za datę jego skutecznego doręczenia pozwanemu. Operator pocztowy doręczył pozwanemu przesyłkę zawierającą przedmiotowy wyrok z uzasadnieniem dopiero w dniu 13 czerwca 2017 r., czego potwierdzeniem jest wydruk ze strony internetowej Poczty Polskiej oraz zamieszczona na piśmie Sądu Apelacyjnego z dnia 2 czerwca 2017 r., do którego załączono wyrok z dnia 5 maja 2017 r., pieczętka z datą wpływu do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Na marginesie skarżący wskazał, iż elektroniczne potwierdzenie odbioru z adresem doręczenia P 1, [...] jako adresata przesyłki wskazuje tylko pełnomocnika procesowego pozwanego, bez sprecyzowania, że jest to pełnomocnik Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W konsekwencji, zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uzasadnione jest przyjęcie, że wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 5

maja 2017 r., od którego pozwany wniósł skargę kasacyjną, został mu doręczony dopiero w dniu 13 czerwca 2017 r. Oznacza to, że dopiero od tej daty powinien być liczony termin do wniesienia przez pozwanego skargi kasacyjnej. Złożona przez pozwanego skarga kasacyjna nie powinna być zatem odrzucona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie ma uzasadnione podstawy.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 6 września 2017 r., sygn. akt VI ACa .../14, wydanym w sprawie z powództwa A. Spółki z o.o. przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o stwierdzenie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów i nałożenie kary pieniężnej, na skutek skargi kasacyjnej pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 5 maja 2017 r., sygn. akt VI ACa .../14, odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną. Jak uzasadnił, została wniesiona po upływie terminu przewidzianego w art. 398⁵ § 1 k.p.c., tj. wynoszącego dwa miesiące od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Tymczasem z elektronicznego potwierdzenia odbioru orzeczenia z uzasadnieniem z dnia 8 czerwca 2017 r. wynika, że nastąpiło ono do rąk A. K. (K.), która, jak wynika z zaświadczenia wystawionego przez Naczelnika Wydziału Kadr Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, we wskazanej dacie nie była zatrudniona w Urzędzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów i nie wykonywała na jego rzecz żadnych prac w charakterze zleceniobiorcy, stażysty czy praktykanta. Ustalono natomiast, że A. K. była we wskazanym czasie pracownikiem Kancelarii Ogólnej Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, mieszczącego się pod tym samym adresem, co Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Jak poświadczył Główny Specjalista Kancelarii Ogólnej Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego pismem z dnia 22 września 2017 r., po sprawdzeniu, że adresat nie jest pracownikiem Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, przesyłka została zwrócona do Urzędu Poczтового W. 1. Z adresu umieszczonego na kopercie nie wynikało, że adresatem jest Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Podsumowując, nie ulega wątpliwości, że A. K. nie była upoważniona na mocy art. 133 § 2 k.p.c. do odebrania przesyłki zawierającej

wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 5 maja 2017 r., skierowanej do pełnomocnika pozwanego. Odbiór ten nastąpił w wyniku pomyłki i jako taki jest nieskuteczny. Prawidłowe doręczenie nastąpiło dopiero w dniu 13 czerwca 2017 r., czego potwierdzenie stanowią wydruk ze strony internetowej Poczty Polskiej oraz zamieszczona na piśmie Sądu Apelacyjnego z dnia 2 czerwca 2017 r., do którego załączono wyrok z dnia 5 maja 2017 r., pieczętka z datą wpływu do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Słusznie zatem składający zażalenie wskazał, że dopiero od tej daty powinien być liczony termin określony w art. 398⁵ § 1 k.p.c.

Mając na uwadze, iż skuteczne doręczenie Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzeczenia z uzasadnieniem nastąpiło w dniu 13 czerwca 2017 r., a skarga kasacyjna została złożona dnia 11 sierpnia 2017 r., uznać należało, że został zachowany termin z art. 398⁵ § 1 k.p.c. i tym samym skarga nie podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ k.p.c. Z tych względów zarzuty przedstawione w zażaleniu należało uwzględnić i orzec jak w sentencji.

kc